

RKTL

1985-12-12

No

O. Simola
A. Mutenia
J. Toivonen
K. Salojärvi

Sarjaku

Jakelu : MMM, UM
Tiedoksi: RKTL, VH

4.12.1985
L.K.K.

MUISTIO NORJAN OSALLISTUMISTA INARIN KALANVILJELYTOIMENPITEISIIN KOSKEVASTA ALUSTAVASTA NEUVOTTELUSTA NORJAN ULKOASIAINDEPARTEMENTISSA OSLOSSA 28.11.1985.

Kokoukseen osallistuivat:

Suomen puolelta UM:n Oikeudellisen osaston päällikkö Eero Kekomäki sekä Inarinjärven säännöstelyn Suomen valtuutettu Lasse K. Kivekäs.

Norjan puolelta UD:n osastopäällikkö Per Tresselt ja toimistopäällikkö Jon Bech, Inarinjärven säännöstelyn Norjan valtuutettu Kåre J. Kummeneje, osastonjohtaja Jens Landmark Öljy- ja energia-departementista, yli-insinööri Anders Guldal Vesistö- ja sähköhallinnosta, sekä toimistopäällikkö Jarl B Mysen ja konsulentti Ragnhild Karlsen Ympäristönsuojeludepartementista.

Neuvottelu todettiin alustavaksi ja epäviralliseksi.

Norjan osallistumista koskevissa tulevilla neuvotteluissa todettiin olevan vaikuttavina tekijöinä:

- Norja on ilmoittanut olevansa valmis neuvottelemaan osallistumisesta Suomen UM:n 3.2.1984. päivätyn muistion perusteella (Liite 1.)

- N-Liiton kanssa solmittuun sopimukseen verraten Norjan osuus olisi Suomen käsityksen mukaan Paatsjoen voimalaitosten putouskorkeuksien suhteessa 1/3 osa N-Liiton osuudesta (Liite 2.).

- Osallistumistapoja voi olla useita kuten rahana, sähkönä tai muulla tavalla.

- Norjalla ei ole valtiosopimuksen perusteella velvollisuutta osallistua Inarinjärven säännöstelystä aiheutuviin kalanviljelytoimenpiteisiin.

- Kansainvälisenä periaatteena pidetään, että valtiot ovat vastuussa myös toisen valtion alueella aiheutetuista ympäristöhaitoista. Tämä on saanut ilmauksensa myös v.1974 tehdyssä Norjan, Ruotsin, Suomen ja Tanskan välisessä ympäristönsuojelusopimuksessa.

- Inarinjärven säännöstelyä hoidetaan jatkuvana käyttöyhteistyönä sekä Norjan että N-Liiton kanssa, vaikka sopimus edellyttääkin Suomelta Norjan hyväksi vain muutamien vesitilanne-ennusteiden ja juoksutusohjeiden antamista. Norjan Paatsjoessa olevat voimalaitokset saavat siten huomattavaa taloudellista hyötyä vain muotojen mukaiseen käyttöön verrattuna. Paatsjoen ranta-
maille aiheutuu samalla tulvantorjuntahyötyä.

Norjan osapuoli luovutti Suomen osapuolen Inarilla suorittamia kalanviljelytoimenpiteitä koskevan Riista- ja sisävesikalastusdirektoraatin Ulkoasiaindepartementille laatiman kirjelmän (Liitteet 3 ja 4). Norjan osapuoli toivoo suomalaiselta osapuolelta tarkempia selvityksiä ennenkuin Norjan osuus kalanviljelytoimenpiteisiin voidaan määritellä.

Kirjelmästä käy ilmi, että norjalaiset asiantuntijat suhtautuvat varsin kriittisesti p.o.toimenpiteisiin. On kuitenkin todettava, että myös N-Liiton osapuoli piti kustannuksia huomattavasti liian suurina, ja suostui tämän perusteella vain sellaiseen osallistumiseen, joka vastaa osaa Suomelle Inarinjärven säännöstelyn johdosta todellisuudessa aiheutuneista kalanviljelykustannuksista.

P.M.

Regeringarna i Finland, Norge och Sovjetunionen ingick 24.9.1959 en överenskommelse om reglering av Enare träsk med användande av Kaitakoski kraftverk och damm. Sovjetunionen har enligt överenskommelsen rätt att i enlighet med anvisningarna i bilagan till överenskommelsen reglera vattennivån i Enare träsk med användande av Kaitakoski kraftverk och damm. Enligt punkt 11 i dessa anvisningar kommer Sovjetunionen på grund av en överenskommelse, som skall ingås med Finland, att delta i de åtgärder för fiskodling som anses erforderliga för bevarandet av fiskbestånden.

Under många års tid har detaljerade förhandlingar förts mellan Finland och Sovjetunionen för att få till stånd en sådan överenskommelse som avses i punkt 11 i de ovannämnda anvisningarna. En redogörelse för de förhandlingar som fördes i Helsingfors i mars 1979 och i maj 1980 har tillställts den norska parten. Förhandlingarna har därefter framskridit så, att enighet om formuleringen av denna överenskommelse nåddes vid förhandlingarna i oktober 1983 i Helsingfors. Ett protokoll om sovjetiska organisationers deltagande i fiskodlingsåtgärder för bevarande av fiskbestånden i Enare träsk undertecknades mellan Finland och Sovjetunionen i Moskva 14.12.1983. Texten till protokollet bifogas.

Enligt protokollet levererar sovjetiska organisationer från och med år 1984 elenergi för fiskodlingen i Enare träsk. Under de fem första åren levereras 20 milj. kWh om året och under de fem följande åren 10 milj. kWh om året. Sovjetunionens regering åtar sig att stå för de kostnader som leveransen av elenergi åsamkar de sovjetiska organisationerna. Enare kommuns elverk kommer närmare överens om leveranserna med det sovjetiska Energomachexport.

Vid förhandlingarna med Sovjetunionen har man utgått från att 3/4 av den kraftekonomiska nyttan av regleringen av Enare träsk tillfaller Sovjetunionen. Resten, dvs. 1/4 av den kraftekonomiska nyttan, tillfaller Norge, som, efter det 1959 års överenskommelse ingicks, också har byggt elkraftverk i Pasvikälvs. För Finland medför regleringen enbart förlust, som endast delvis har kunnat täckas av de ersättningar som förutsatts i 1959 års överenskommelse och den därför innan ingångna överenskommelsen av år 1947.

Enligt 1959 års överenskommelse skall regleringen vid Kaitakoski damm ske med beaktande av den finska partens rekommendationer och prognoser för vattennivån. I praktiken har regleringsprogrammen regelbundet fastställts av parternas befälmäktigade ombud gemensamt vid deras möten samt per telefon och brev. Det ömsesidiga informationsförfarandet har även effektiviserats så, att såväl de norska och sovjetiska kraftverkens intressen som hindrandet av översvämningar av Pasvikälvens stränder har kunnat beaktas på bästa sätt. Samarbetet har i synnerhet gagnat produktionen av elenergi i Pasvikälvs.

På finskt håll anser man att det vore rätt och rimligt att även Norge, i proportion till den nytta Norge har av regleringen, skulle delta i de fiskodlingsåtgärder som till följd av regleringen är nödvändiga i Enare träsk. Av denna anledning borde förhandlingar inledas mellan länderna om på vilket sätt och i vilken form det norska deltagandet i fiskodlingsåtgärderna i Enare träsk kunde ordnas.

Helsingfors, den 3 februari 1984

utan Bilet

1984-02-03

(Översättning)

PROTOKOLL

mellan Republiken Finlands regering och Socialistiska Rådrepublikernas Förbunds regering om sovjetiska organisationers deltagande i fiskodlingsåtgärder för bevarande av fiskbestånden i Enare träsk

Republiken Finlands regering och Socialistiska Rådrepublikernas Förbunds regering.

som utgår från de rådande vänskapliga förbindelserna mellan de två länderna,

som beaktar bestämmelserna i överenskommelsen av den 29 april 1959 mellan Finlands regering, Socialistiska Rådrepublikernas Förbunds regering och Norges regering angående reglering av Enare träsk med användande av Kajatakoski kraftverk och damm,

har kommit överens om följande:

Artikel 1

Socialistiska Rådrepublikernas Förbunds regering, som tillmötesgår Republiken Finlands regerings önskemål, meddelar sitt samtycke till att sovjetiska organisationer deltar i de fiskodlingsåtgärder för bevarande av fiskbestånden i Enare träsk som avses i ovannämnda överenskommelse av den 29 april 1959 genom att från och med år 1964 till Sovjetunionen till Finland leverera energi för den av den finska parten uppförda fiskodlingsanstalten jämte naturdamm till en mängd av 20 miljoner kilowattimmar om året under 5 år och 10 miljoner kilowattimmar om året under de följande 5 åren.

Artikel 2

Den sovjetiska parten åtar sig att stå för de kostnader som leveransen av den i artikel 1 i detta protokoll avsedda energin innebär de sovjetiska organisationerna.

ПРОТОКОЛ

между Правительством Финляндской Республики и Правительством Союза Советских Социалистических Республик об участии советских организаций в мероприятиях по разведению рыбы в целях сохранения рыбных запасов озера Инари

Правительство Финляндской Республики и Правительство Союза Советских Социалистических Республик,

исходя из дружественных отношений, существующих между обеими странами,

учитывая положения Соглашения между Правительством Финляндии, Правительством Союза Советских Социалистических Республик и Правительством Норвегии о регулировании режима озера Инари посредством гидроэлектростанции и плотины Кайатакоски от 29 апреля 1959 г.,

заговорились о нижеследующем:

Статья 1

Правительство Союза Советских Социалистических Республик, идя навстречу пожеланиям Правительства Финляндской Республики, выражает согласие на участие советских организаций в мероприятиях по разведению рыбы в целях сохранения рыбных запасов озера Инари, предусмотренных упомянутым Соглашением от 29 апреля 1959 года, путем поставки из Советского Союза в Финляндию для построенного Сидской Стороной рыбоводного завода с рыбопитомником электроэнергии, начиная с 1964 года, в количестве 20 млн. квтч в год в течение 5 лет и в количестве 10 млн. квтч в год в течение последующих 5 лет.

Статья 2

Расходы советских организаций, связанные с поставкой электроэнергии, предусмотренной статьей 1 настоящего Протокола, Советская Сторона принимает на свой счет.

Artikel 3

De finska och sovjetiska organisationerna avtalar sinsemellan om programna villkor för de i detta protokoll avsedda leveranserna av elenergi.

Artikel 4

Detta protokoll träder i kraft den dag det undertecknas.

Uppgjort i Moskva den 14 december 1983 i två originalexemplar på finska och ryska språken, vilka båda texter äger lika värde.

Av Republiken Finlands regering
befullmäktigad

Jetta Leino

Av Socialistiska Födirrepublikernas Förbunds
regering befullmäktigad

J. P. Rybov

Статья 3

Финляндские и советские организации согласуют между собой подробные условия поставки электроэнергии, предусмотренной настоящим Протоколом.

Статья 4

Настоящий Протокол вступает в силу в день его подписания.

Совершено в Москве 14 декабря 1983 года в двух подлинных экземплярах, каждый на финском и русском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

По уполномочию
Правительства Финляндской
Республики

Йерму Тайне

По уполномочию
Правительства Союза Советских
Социалистических Республик

Я. П. Рябов

31.10.1985.

L.K.K.

PM NORJAN PAATSJOESSA OLEVIENT VOIMALAITOSTEN INARIN SÄÄNNÖSTELYSTÄ SAAMA HYÖTY SÄÄNNÖSTELYSTÄ AIHEUTUVIIN KALANVILJELYTOIMENPITEISIIN OSALLISTUMISTA SILMÄLLÄPITÄEN

Inarin säännöstely tasoittaa olennaisesti Paatsjoen virtaamia. Joessa olevat voimalaitokset hyötyvät tästä, koska talviaikainen juoksutus on siten luonnonmukaista paljon suurempi, ja kesäaikana vastaavasti vältetään voimalaitosten turbiinien ohi juokuttamista.

Inarin säännöstelytulosta v.1984 esittävä piirros (Rajavesikomission 20-vuotisjulkaisun kuva 14) havainnollistaa voimaloudelle tulevaa hyötyä. Paatsjoen juoksutus on sen mukaan ollut tammi-toukokuussa ja joulukuussa luonnonmukaista virtaamaa tuntuvasti suurempi, ja koko virtaama on voitu käyttää sähköenergian kehittämiseen. Lisäys on ollut keskimäärin $65 \text{ m}^3/\text{s}$ 161 d:n aikana. Kun Norjan omistamien Skogfossin ja Melkefossin voimalaitosten yhteinen putouskorkeus on n.31 m, lisäenergiaksi saadaan: $8,3 \cdot 65 \cdot 31 \cdot 161 \cdot 24 = 64 \text{ milj.kWh/a}$.

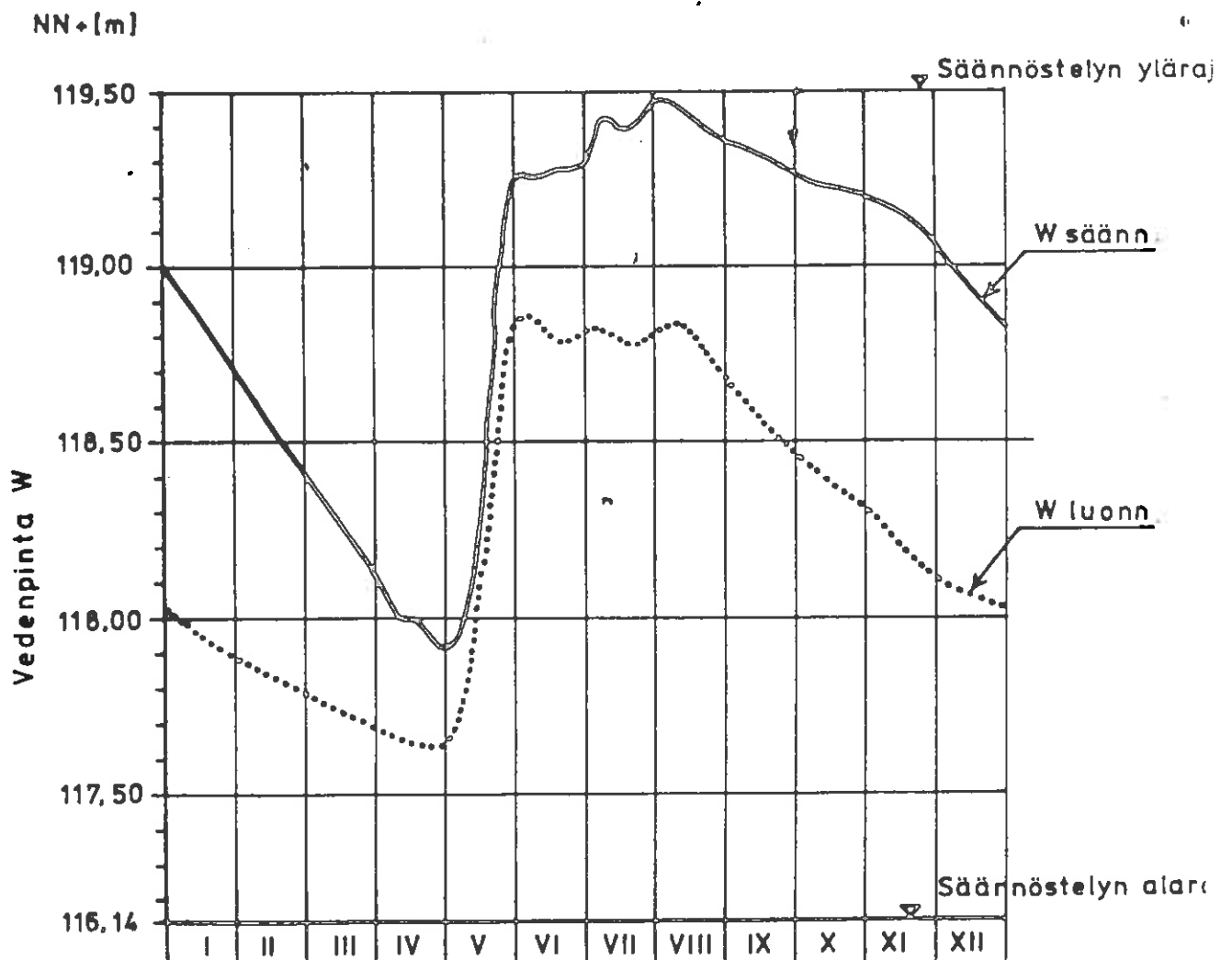
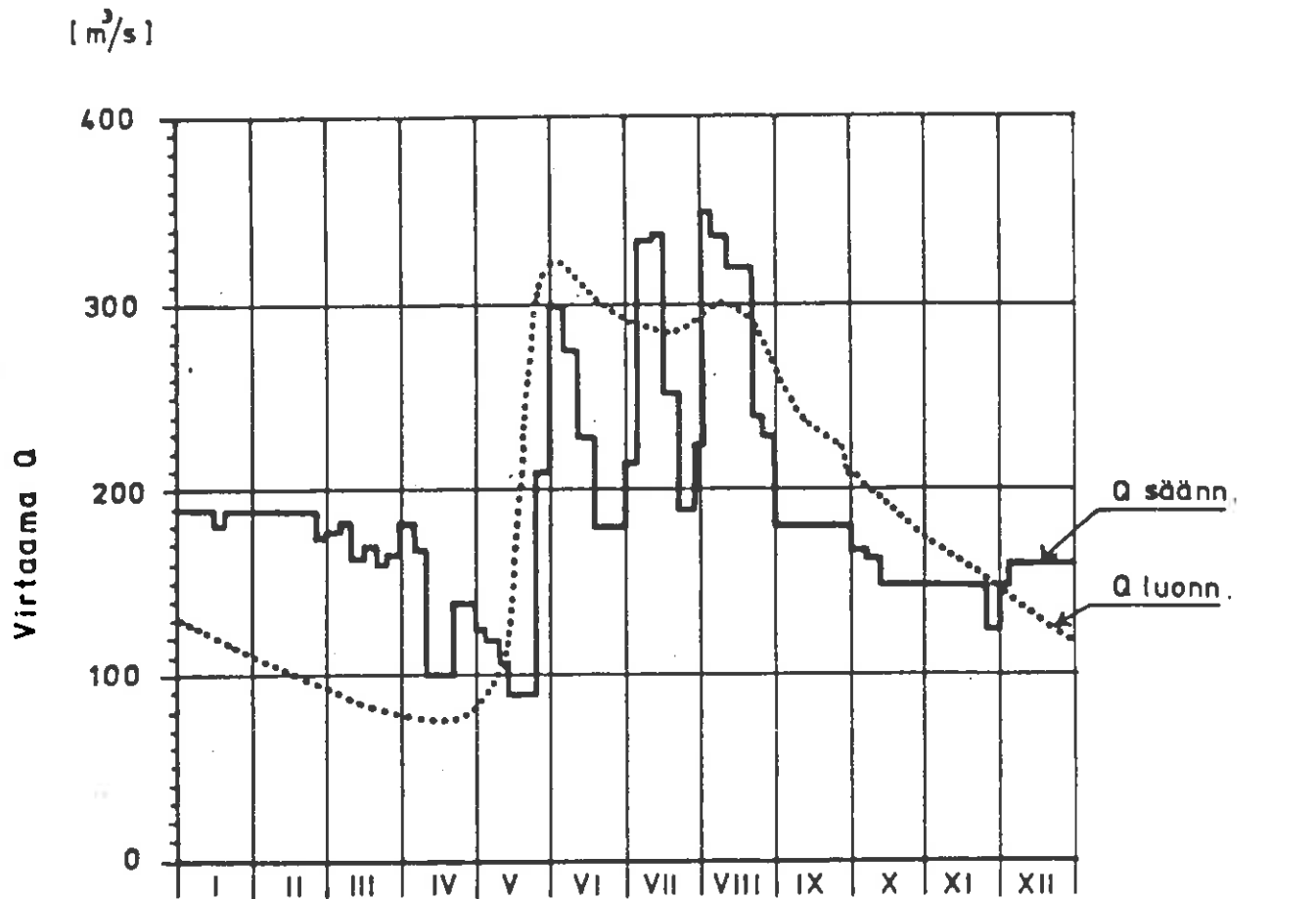
Tulos on n.20% vuoden keskienergiasta n.340 milj.kWh/a. (Prof. Viljo Castrén, joka oli edellinen Inarin valtuutettu, on arvioinut hyödyn samoin n.20%:ksi.) Norjan voimalaitosten osuus 31m on n. 25% joen koko rakennetusta 120 m:n putouskorkeudesta.

Kun Neuvostoliitto toimittaa Inarin kalanviljelytoimenpiteisiin osallistumisena 10 vuoden aikana yhteensä 150 milj.kWh, Norjan osuus olisi putouskorkeuksien suhteessa 50 milj.kWh. Määrä olisi suuruusluokaltaan 10% voimalaitosten saamasta säännöstelyhyödyistä 10 vuoden aikana, ja 5%:n luokkaa tähän mennessä saadusta kokonaishyödyistä. 10p/kWh mukaan laskien Norjan osuus olisi n. 5 milj. mk.

Suomen kulut ovat olleet v.1974-85 n.40 milj.mk, ja jatkuvat vuosimenot ovat n.3 milj.mk/a.

Liitteenä piirros

INARIN SÄÄNNÖSTELY v. 1984

Käännös Norjan Riista- ja sisävesikalastusdirektoraatin kirjeestä Norjan Ulkoasiaindepartermentille 11.07.1985

SUOMEN TOIVOMUS INARIN KALLAKANNAN SÄILYTTÄMISTÄ KOSKEVISTA NEUVOTTELUISTA.

Viitaamme kirjeeseen 23.11.1984 ja läheteeseen 7.6.1985.

Paatsjoen vesistössä olevan Inarinjärven pinta-ala on 1153 km² ja suurin syvyys 96 m. Järven säännöstelyssä on vedenkorkeuksien suurin vaihtelualue 2,36 m, mutta käytännössä alhaisin vedenkorkeus on ollut n.0,5 m alarajan yläpuolella.

Siika on Inarinjärven tärkein kalalaji. Taloudellisesti tärkein siikalaji on pohjasiika (Coregonus pidschian), sitäpaitsi on kaksi Coregonus wartmanni- lajia. Järven muita lohikalajoja ovat taimen (Salmo trutta), nieriä (Salvelius alpinus) ja istutetut uudet kalalajit harmaanieriä (Salvelinus namaycush), Coregonus muscum (eräs siikalaji), lohi (Salmo salar m.sebagio), muikku (Coregonus albula) ja harri (Thymallus thymallus). Muita kantoja ovat lisäksi ahven (Perca fluviatilis), hauki (Esox lucius), made (Lota lota), Phoxsinus phoxsinus, Gasterosteus aculaetus ja Pungitus pungitus.

Kalastus

Säännöstelyn alkaessa Inarilla oli 140 ammattikalastajaa. 1970-luvun lopussa luku oli vähentynyt puoleen, ja useimmat ovat nyt osa-aikakalastajia. Samanaikaisesti on kotitarvekalastus lisääntynyt noin kolminkertaiseksi ja sitä harjoittaa nyt enemmän kuin 400 kotitaloutta eli noin 20% alueen väestöstä. Seuraava taulukko osoittaa kuinka saalismäärät ovat muuttuneet säännöstelyn alkamisen jälkeen.

Taulukko 1. Ammatti- ja kotitarvekalastus Inarilla. Vuotuiset keskimääräissaaliit tonneina (Toivonen 1979).

	1935-40	1950-55	1960-64	1966-70	1977
Taimen	27,0	19,0	3,5	3,8	4,5
Nieriä	20,5	15,3	4,4	3,3	2,5
Harri	13,2	8,7	4,7	3,2	2,8
Siika	149,0	111,8	80,7	48,6	69,5
Hauki	17,8	12,5	3,6	3,6	2,5
Ahven	5,7	4,4	3,1	4,6	4,0
Made	15,0	13,5	11,5	11,2	5,0
Summa	248,2	185,2	111,5	78,2	90,8*

*V.1977 saatiin saaliiksi lisäksi 0,3 tonnia lohta ja 6,9 tonnia harmaanieriää, jotka ovat uusia kalalajeja.

1970-luvun alussa vapaa-ajankalastus (turistikalastus) lisääntyi Inarilla voimakkaasti. Vuosina 1966-70 myytiin keskimäärin 330 kalastuskorttia vuodessa, ja kalastuskorttien määrä lisääntyi vuosina 1975-81 1600-1800 korttiin vuodessa. Turistikalastajilta saadut suoranaiset tulot olivat v. 1981 n.1,5 milj.mk.

V.1977 suoritettiin kyselytutkimus, joka käsitti ammatti- ja kotitarvekalastuksen lisäksi vapaa-ajankalastuksen. Tutkimuksen tuloksena saatu kokonaissaalis vuonna 1977 oli 114 tonnia.

Taulukko 2. Ammatti- kotitarve- ja vapaa-ajankalastus Inarilla v.1977, saalis tonneina (Tuunainen julkaisematon)

Laji	Saalis tonnia
Taimen	6,4
Nieriä	3,5
Harri	5,5
Siika	74,2
Harmaanieriä	8,1
Lohi	0,4
muut lajit	16,1
Summa	114,2

Kokonaissaalis oli v.1977 vapaa-ajankalastus mukaanlukien suunnilleen samalla tasolla kuin vuosijaksolla 1960-64. Tämä koskee myös siikasaaliita. Jakson 1966-70 siikasaliiseen ei siianpoikasten istutus ole vaikuttanut.

Inarin vedenpinnan säännöstelyt ovat sitten vuoden 1948 aiheuttaneet rantavyöhykkeen syöpymistä ja kalojen ravinnonsaanti- ja lisääntymisolosuhteiden huonontumista. Säännöstelyvyöhykkeessä on ravintoeläinten määrä vähentynyt noin 50% luonnonolosuhteisiin verrattuna. On otaksuttu, että siikalajin C. wartmanni lisääntyminen on kärsinyt vahinkoa talviajan alhaisesta vedenkorkeudesta. Tämä laji oli ennen säännöstelyä tärkein heittonuottaus- ja jääkalastuslaji.

Ennen säännöstelyä Inarilla oli käytössä 40 heittonuotta, ja v.1979 määrä oli laskenut 10-12 nuottaan. Taantumaa on vaikuttanut kalakantojen muutoksen ohella myös se, että nuottakalastus on enemmän työtä vaativaa kuin verkkokalastus, joka on lisääntynyt voimakkaasti, ja on nyt vallitseva kalastusmuoto. V.1979 oli käytössä 10400 verkkoa, ja niillä saatiin 89% järven kokonaissaaliista. Taimenen ja nieriän siimakalastus on lakannut kokonaan.

Verkkojen silmäkoossa ja langan laadussa on myös tapahtunut muutos. Nylonverkot, joita käytetään nykyisin ovat paljon tehokkaampia kuin vanhat puuvillaverkot. Ennen vuotta 1940 käytettiin verkkoja, joiden silmäkoko oli 45-50 mm. kun taas v.1977 silmäkoko on suurimmalla osalla verkkoja 40 mm tai pienempi. Tämä on aiheuttanut merkittävästi suurempaa verotusta sellaisten kalalajien osalta, jotka eivät ole saavuttaneet lisääntymisikää, ja on siten heikentänyt luonnollista lisääntymistä. Muutokset silmäkoossa voivat olla vaikuttavana syynä siikasaaliiden taantumiseen.

Kalanviljelytoimenpiteet

Suomalaisen tuomioistuimen päätöksen mukaan suomen valtion tulee vuosittain kustantaa 100 000 vaelluskokoisen taimenen tai lohen poikasen, 250 000 kesän vanhan nieriän tai harmaanieriän ja miljoonan syysikäisen C.pidschian ja C.mucum lajin istuttaminen Inarinjärveen.

Meillä ei ole riittävästi tietoa Suomen kalanistutuskustannuksista, mutta norjalaisten ja sikäli kun tiedämme suomalaisten olosuhteiden perusteella saattavat istutuskustannukset olla 3,5-4 milj.Nkr. vuodessa, kuljetuskustannukset mukaanluettuna.

Jakson 1976-1983 aikana on istutettu seuraavat kalamäärät:

Vuosi	Laji	Taimen tai lohi	Nieriä tai harmaanieriä	Siika
1976		7 840	460 000	110 000
1977		41 250	395 000	166 000
1978		33 130	297 000	687 000
1979		37 720	187 000	1 876 000
1980		107 100	163 000	1 880 000
1981		86 200	225 000	1 569 000
1982		31 500	250 000	1 105 000
1983		31 460	944 000	1 100 000

Kalanistutusten yhteydessä on suoritettu koemerkintää istutusten kannattavuuden selville saamiseksi. Uusien lajien lohen ja harmaanieriän osalta tulokset ovat selvät, mutta vestössä aikaisemmin olleiden nieriän ja siian osalta tuloksia on ollut vaikea verrata saalistilastoon.

Taimenen ja lohen istutusten osalta ei takaisinsaannin katsota olevan erityisen hyvän. On otaksuttu, että istutuskala on vaeltanut pois vesistöistä.

Nieriän ja harmaanieriän istutukset ovat sensijaan olleet onnistuneita, erityisen kiintoisaksi on osoittautunut harmaanieriä. Tämä laji käyttää ravintonaan pääasiassa siikaa ja muikkua. Vuosina 1972-80 istutettiin 500 000 2- ja 3-vuotiasta harmaanieriää ja vuosina 1972-79 500 000 yksikesäistä ja vuoden vanhaa kalaa ja 3,6 miljoonaa poikasta. Vuoden 1982 kustannustasossa lienevät tällaisen määrän istutuskustannukset olleet vähän yli 4 milj.mk. eli vuosikustannuksina 600-700 000 kruunua vuosina 1972-80. Ammatti- ja kotitarvekalastajien harmaanieriäsaalis oli vuosina 1977-82 keskimäärin 8,8 tonnia vuodessa, ja tämän lisäksi tulee vapaa-ajankalastajien saalis, joka v.1977 oli n.15% harmaanieriän kokonaissaaliista.

Pääosa Inariin istutetusta siikasta on ollut paikallista pohjasiikaa, jota on istutettu luonnonravintolammikkoihin ja laskettu järveen syksyllä. V.1984 ei tehty kokeita näiden istutusten merkityksestä siikasaliisiin, erityisesti senvuoksi, että niistä oli pieni määrä saavutanut pyyntikoon vallitsevat pyyntivälineet huomioonottaen. Istutettu siikalaji C.muskum on osoittautunut kasvavan tyydyttävästi Inarinjärvestä.

Sekä nieriä että harmaanieriä ja siika pyydetään yleisesti jonkinverran liian nuorina käytetyistä verkkotyypeistä johtuen. Istutusten kannattavuutta voidaan siten parantaa säännöstelemällä ja mahdollisesti järjestelemällä kalastamista, erityisesti määräämällä silmäkoosta.

Olemme huomanneet, että Inariin on istutettu suhteellisen paljon sellaisia kaloja, joita ei ole luonnollisesti järvessä. Sellaiset istutukset eivät ole vain kompensatiota menetetyistä kalasta vaan niiden tarkoituksena voi olla myös järven tekeminen houkuttelevaksi esimerkiksi urheilukalastusmielessä. Tällaisten istutusten vaikutus luonnonkalakantoihin voidaan nähdä yhteytenä siianpoikasten istutustarpeeseen. Viittaamme tässä erityisesti kalaa syövään harmaanieriään, jota ei ole luonnostaan Fennoskandiassa.

Ylläolevassa olemme referoineet Inariin suoritettavien istutusten suuruutta, ja edelleen myös viittanneet näiden kustannuksiin. Haluamme kuitenkin täsmentää, ettemme ole arvioineet tai ottaneet lähemmin kantaa siihen missämäärin nyt suoritettavien istutusten suuruus on säännöstelystä aiheutuvista vahingoista johtuvaa.

Suomalaisesta kirjallisuudesta käy ilmi, että vesistöä on säännöstelty 1940-luvun alusta alkaen. Voidaksemme lähemmin arvioida säännöstelyn vaikutuksia, meidän on tarpeen saada tietoja/minikälaista säännöstely oli ennen vuotta 1948. Edelleen tarvitsemme lähempää/tietoja istutusalojen tuotantokustannuksista. Erityisesti kysymyksen ollessa siikojen luonnonravintolammikkoistutuksista, otaksumme että arviomme voi olla suurehko.

Terveisin

Svein Skavhaug

Svein Aage Mehli

Tiedoksi Ympäristönsuojeludepartementille